

1. Pro - zpě-vuj, ó věr - ná du - še,
 a po - chval Pá - na Je - ží - še,
 že ži - vot věč - ný při - pra - vil,
 k ně - muž tě Bůh O - tec zvo - lil.

2. Ač znal lidi, že jsou hříšní, / hodni zatracení všichni, /
 však si z nich sám ty vyvolil, / které by na věky spasil.
3. Tak je velmi zamiloval, / že Syna pro ně na svět dal, / by
 jako dárce života / dal sebe za život světa.
4. A proto evangelium / kázáno všechněm národům, /
 aby z něho vírou v Krista / došli věčného života.
5. Toto je ten život věčný: / poznati Otce v milosti, /
 znáti, že Syn, Otcí rovný, / pro nás na svět je poslaný.
6. Jehož pravdy kdož zde došel, / v duchu svém je vždycky
 vesel, / hotov jsa i život časný / ztratiti pro onen věčný.
7. Rozkošné je okoušení / života věčného nyní; / ale po smrti
 hojněji / věrní ho pak docházejí.
8. Kriste, jenž jsi vůdce, cesta / do toho slavného města, /
 veď, doveď k věku slavnému, / životu slávy věčnému.

t: Písně duchovní evanjelistské, 1615 /

Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

m: *Dum iubar astris oritur* / Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512